

Børne- og Socialministeriet
Holmens Kanal 22
1060 København K
Att: lbpo@sm.dk, caw@sm.dk og sm@sm.dk

18. januar 2018

Hørings svar vedrørende udkast til vejledning om botilbud m.v. til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven

Overordnede bemærkninger

Selveje Danmark har den 21. december 2017 modtaget Børne- og Socialministeriets udkast til vejledning om botilbud m.v. til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven.

Selveje Danmark har med interesse læst udkastet og stiller sig overordnet positivt men har dog også enkelte kritiske bemærkninger i den forbindelse.

Specifikke bemærkninger

Kapitel 6 nr. 102: Varigheden af det midlertidige ophold

Selveje Danmark undrer sig over det sidste afsnit under nr. 102, der synes at være et uddrag af en afgørelse fra Ankestyrelsen, uden der dog er konkret henvisning til en afgørelse. Af afsnittet fremgår det at: "Kommunen havde efter en konkret vurdering af mandens behov mulighed for at udvisitere ham fra et midlertidigt botilbud. I forbindelse med udvisiteringen skulle kommunen som følge af sin omsorgspligt tilstræbe at finde et botilbud, der så vidt muligt var afpasset efter hans særlige behov og ønsker, således at der kunne opnås et samtykke fra ham til opholdet."

Kapitel 6 nr. 103 vedr. betaling for opholdet

Afsnittet bør forholde sig til, hvem der er ansvarlig for opkrævningen af egenbetalingen og dermed også skal bære det evt. økonomiske tab ved manglende egenbetaling. Endelig bør afsnittet forholde sig til, om opgaven med opkrævning af egenbetaling kan uddelegeres.

Selveje Danmark mener, det bør indgå i afsnit nr. 103, at handlekommunen både fastsætter og opkræver borgerens egenbetaling, ligesom det fremgår af vejledningens afsnit nr. 185 om opkrævning af egenbetaling på §110-tilbud.

Selveje Danmark mener, det bør præciseres, at opgaven med at opkræve egenbetalingen ikke kan uddelegeres til det enkelte tilbud. Det bør også fremgå af vejledningen, at handlekommunen hæfter økonomisk for evt. manglende egenbetaling, da det er handlekommunen, der i sidste ende er ansvarlig for borgerens ophold på det konkrete tilbud.

Kapitel 7 nr. 108 betaling for ophold

Se ovenstående kommentarer, under afsnittet kapitel 6 nr. 103, for Selveje Danmarks syn på betaling for ophold. Kommentarerne gælder også for betaling for ophold i §108 - tilbud.

Kapitel 7 nr. 109 - 16 Fastsættelse af boligbetalingen med mere

Trods vejledningens forsøg på at forklare hvilke elementer, der skal indgå i fastsættelsen af borgerens boligbetaling, er det fortsat for kompliceret og uigennemskueligt at beregne boligbetalingen. Det er ganske ressourcekrævende for det enkelte tilbud at forsøge at fastsætte boligbetalingen, og resultatet er ofte et for borgeren uigennemskueligt beløb med stor frustration til følge og til skade for det relationelle arbejde mellem tilbud og borger.

Selveje Danmark har i forbindelse med vores hørings svar vedr. *bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om betaling for botilbud m.v. efter servicelovens kapitel 20 samt om flytteret i forbindelse med botilbud efter § 108* opfordret til, at beregningerne vedr. boligens omkostninger forsimples betragteligt, så de bliver gennemskuelige og administrerbare for både myndighed, tilbud og borger. Selveje Danmark vil i nærværende hørings svar gentage opfordringen.

Konkret foreslår Selveje Danmark, at i stedet for nu hvor fællesarealer, kontorer med meget mere inddrages i beregningen af boligens omkostninger, beregnes boligbetalingen ud fra den enkelte borgers reelle bolig i botilbuddet, hvor mange kvm vedkommende råder over, og hvad lejen af en tilsvarende bolig er i lokalområdet.

Selveje Danmark opfordrer også til, at boligbetalingen for ophold i botilbud efter §§ 107 og 108 fastsættes hver tredje år ud fra niveauet for lignende boliger i lokalområdet.

Selveje Danmark er opmærksom på, at der gør sig en lang række andre forhold gældende i forhold til beregninger af boligens omkostninger og borgerens egenbetaling. Selveje Danmark mener dog, at det vil være at foretrække, at ikke mindst borgerne er i stand til at kunne gennemskue boligbetaling og de beregninger, der måtte ligge til grund for denne.

Endelig anbefaler Selveje Danmark, at bestemmelserne vedr. betaling for botilbud efter §107 og §108 bør harmoniseres med den nye bekendtgørelse om egenbetaling for ophold på kvindekrisecentre og forsorgshjem, som blev sendt i høring i efteråret 2017, (se også Selveje Danmarks bemærkninger i den forbindelse). Det vil betyde, at egenbetalingen inkluderes i taksten, således der ikke særskilt skal ske en afregning af egenbetalingen mellem handlekommunen og det enkelte tilbud. Det vil medføre en unødigt dobbeltadministration.

Kapitel 9 nr. 144 vedr. opkrævning af egenbetaling

Ifølge vejledningen foretages ”opkrævning af egenbetaling af den kommune, der har ansvaret for borgerens ophold i tilbuddet, jf. §§ 9 og 9 b i retssikkerhedsloven for ydelser efter serviceloven”. Selveje Danmark spørger i den forbindelse, hvor hjemlen til, at kommunen opkræver egenbetalingen, fremgår. Selveje Danmark opfordrer til, at det fremgår af vejledningen, hvem der har ansvaret for opkrævningen af egenbetalingen.

Kapitel 9 nr. 152 vedr. den koordinerende rådgivning

Selveje Danmark undrer sig over, at den koordinerende rådgivning suspenderes, hvis den kvinde, der har været udat for vold, flytter tilbage til den voldelige mand. En kvinde, der har været udsat for vold fra den partner, som hun vender tilbage til, er i en særdeles udsat situation. Selveje Danmark mener derfor, at hun fortsat bør tilbydes koordinerende rådgivning i forhold til de elementer af rådgivningen, som fortsat er relevante trods hendes tilbagevenden til sin voldelige partner.

Kapitel 10 nr. 176 vedr. optagelse, afvisning og bortvisning i §110-tilbud

Af afsnittet fremgår det, at: ”Som udgangspunkt er § 110-boformens leder ikke berettiget til at afvise nogen pga. pladsmangel, medmindre der kan tilbydes anden passende hjælp, herunder optagelse i en

anden boform efter § 110.”Selveje Danmark finder det urimeligt, at §110- tilbud ikke kan afvise nogen på grund af pladsmangel, da et herberg/forsorgshjem naturligvis kan blive overbelagt.

Desuden kan det ikke andet end gå ud over kvaliteten og i sidste ende også sikkerheden for f.eks. personalet ikke at kunne afvise borgere pga. pladsmangel. Borgere, der sørger ophold i et §110-tilbud, har ofte både sociale, psykiske og misbrugproblematikker at slås med og kan derfor udgøre en fare, hvis der ikke er tilstrækkelige ressourcer i tilbuddet til at møde og hjælpe dem. Nærværende vejledning angiver i næstsidste afsnit af nr. 176 også selv, at det er afgørende, at § 110-tilbud er ”personalemæssigt rustet til at håndtere de akutte og ofte krævende problemer, mange brugere af disse boformer har.”

Endelig er det underligt, at der i forhold til optag på krisecentre gælder andre regler jf. kapitel 9 nr. 135, hvor det fremgår, at ”er det f.eks. af pladshensyn ikke muligt at optage kvinden, skal lederen bistå kvinden med at få plads på et andet kvindekrisecenter.”

Selveje Danmark mener, at det enkelte §110-tilbud skal have mulighed for at afvise borgere med henvisning til plads- eller ressourcemangel. Tilbuddet bør dog, i lighed med krisecentrene, være behjælpelig med at finde en plads på et andet §110-tilbud, der personalemæssigt er rustet til at håndtere de akutte og ofte krævende problemer, mange brugere af disse boformer har, såfremt det er muligt at finde en anden plads.

Afsluttende bemærkninger

Selveje Danmark har ikke yderligere kommentarer.

Med venlig hilsen

Kåre Skarsholm
Politisk konsulent, Selveje Danmark
Mail: ksk@selveje.dk
Mobil: 41 87 08 04